

חלק ט - פרשת פקודי		
מחוק מדבש	וילנא	יום
שו-שיג	רמו ע"א	ראשון
שג-שב	רמו ע"ב	שני
שב-שבו	רמו ע"א	שלישי
שבו-שלב	רמו ע"ב	רביעי
שלב-שלו	רמו ע"א	חמישי
שלו-שמג	רמו ע"ב	שישי
שמג-שמח	רמו ע"א	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

עלון מס' 221 | פרשת יתרו תשפ"ג

יו"ל בעזרהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

בְּשִׁלְקָה פִּרְעָה וְעָמוֹ, נִבְנַע וְהוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּשַׁעֲתָא דְאַתָּא מִשָּׁה (דף סח ע"א) לְפִרְעָה וְאָמַר לִיהּ יְהוּ"ה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עֲלֵינוּ וְגו', פִּתַּח אִיהוּ וְאָמַר לֹא יִדְעָתִי אֶת יְהוּ"ה, וּבְעֵצָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיתְיִיקַר שְׁמִיָּה בְּאַרְעָא כְּמָה דְאִיהוּ יִקְרָא לְעֵלָא, פִּינּוֹן דְאֶלְקִי לִיהּ וּלְעַמִּיָּה, אֶתָּא וְאוּדִי לִיהּ לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְכְּתִיב (שמות ט כו) יְהוּ"ה הִצְדִּיק, אִיהוּ דִּהְוָה מְלָכָא קְרוּפִינוּס דְכָל עֲלָמָא, פִּינּוֹן דְאִיהוּ אוּדִי כָּל שְׂאָר מְלַכִּין אוּדוֹן, דְכְּתִיב (שם טו טו) אֲזַ נִבְהִלּוּ אֱלוֹפֵי אָדוּם.

אֶתָּא יִתְרוּ כּוּמְרָא עֲלָאָה וּרְבִרְבָּא, רַב מְמַנָּא דְכָל טַעֲוּוֹן אַחְרָנִין, וְאוּדִי לִיהּ לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאָמַר עֲתָה יִדְעָתִי כִּי גְדוֹל יְהוּ"ה מִכָּל הָאֱלֹהִים, כְּדִין אֶסְתַּלַּק וְאֶתְיִיקַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה עֵילָא וְתַתָּא, וּלְבַתֵּר יֵהֵב אוּרִיתָא בְּשִׁלְטוֹנוּ עַל כָּלָא.

מתוק מדבש

כָּל שְׂאָר מְלַכִּין אוּדוֹן פִּינּוֹן שֶׁהוּא הוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם כָּל שְׂאָר הַמְּלַכִּים הוֹדוּ לוֹ, דְכְּתִיב אֲזַ נִבְהִלּוּ אֱלוֹפֵי אָדוּם שְׁכָלָם נִכְנְעוּ לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁה וְהוֹדוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ שְׁלִיט בְּעוֹלָם.

אַחַר כֵּן אֶתָּא יִתְרוּ כּוּמְרָא עֲלָאָה וּרְבִרְבָּא כַּאֲדִי יִתְרוּ שְׁהִיָּה כְּמַר חֲשׁוּב וְגְדוֹל, רַב מְמַנָּא דְכָל טַעֲוּוֹן אַחְרָנִין וְרֵאשׁ הַמְּמַנִּים שֶׁל כָּל אֱלֹהִים אַחֲרֵים, וְאוּדִי לִיהּ לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְהוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר עֲתָה יִדְעָתִי כִּי גְדוֹל יְהוּ"ה מִכָּל הָאֱלֹהִים, כְּדִין אֶסְתַּלַּק וְאֶתְיִיקַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה עֵילָא וְתַתָּא אֲזַ נִתְעַלָּה וְנִתְכַבַּד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וּלְבַתֵּר יֵהֵב אוּרִיתָא בְּשִׁלְטוֹנוּ עַל כָּלָא וְאַחַר כֵּן נִתְּן אֶת הַתּוֹרָה בְּשַׁלְמוֹת כְּשִׁשְׁלֹטוֹנוֹ הָיָה עַל הַכָּל, כִּי כָּל הַחַיּוֹנִים נִכְנְעוּ אֶל הַקְּדוּשָׁה.

(דף סח ע"א, ובביאוריניו כרך ו עמ' יא-יב)

בְּשִׁלְקָה פִּרְעָה וְעָמוֹ, נִבְנַע וְהוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּשַׁעֲתָא דְאַתָּא מִשָּׁה (דף סח ע"א) לְפִרְעָה בְּשַׁעֲתָא שְׂבָא מִשָּׁה לְפִרְעָה, וְאָמַר לִיהּ ה' אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עֲלֵינוּ וְגו' שֶׁתְּשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּחַגְּגוּ לִי בַמִּדְבָּר, פִּתַּח אִיהוּ וְאָמַר לֹא יִדְעָתִי אֶת ה' וְגַם אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח, וּבְעֵצָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיתְיִיקַר שְׁמִיָּה בְּאַרְעָא כְּמָה דְאִיהוּ יִקְרָא לְעֵלָא וְרַצָּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שִׁיתְכַּבֵּד שְׁמוֹ בְּאַרְצָא כְּמוֹ שֶׁהוּא מְכַבֵּד לְמַעְלָה לְכַן הִלְקָה אוֹתוֹ כְּדִי לְהַכְנִיעוֹ, פִּינּוֹן דְאֶלְקִי לִיהּ וּלְעַמִּיָּה פִּינּוֹן שֶׁהִלְקָה אוֹתוֹ וְאֶת עָמוֹ, אֶתָּא וְאוּדִי לִיהּ לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּאֲדִי וְהוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דְכְּתִיב יְהוּ"ה הִצְדִּיק וּבְנָה הוֹדָה עַל אַחְדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אִיהוּ דִּהְוָה מְלָכָא קְרוּפִינוּס דְכָל עֲלָמָא הוּא שְׁהִיָּה מְלַךְ מְרוּמָם עַל כָּל מְלַכֵי הָעוֹלָם (כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְדוֹלוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה חֲרָפָה לְיִשְׂרָאֵל לְהַשְׁתַּעֲבֵד תַּחַת אִמָּה בְּזוּיָהּ), פִּינּוֹן דְאִיהוּ אוּדִי

אשרינו שזכינו לשמוע הדברים מרבי שמעון בר יוחאי, שלא נבוש בהם בעולם הבא

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, על דא כתיב (תהלים סו ד) יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם, אתא רבי אלעזר ונשיק ידוי, בכה רבי אבא ואמר, (שם קג יג) פרחם אב על פנים, מאן ירחם על רבי אלעזר לאשלמא מלוי, בר רחימו דמר, זפאה חולקנא דזכינא למשמע מלין אלין קמיה, דלא נכסוף בהו לעלמא דאתי.

אור תורת רבי שמעון בר יוחאי עולה עד הכפא העליון, ודבריו יאמרו בעולם עד ביאת המשיח

ארים ידוי על רישיה רבי אבא ובכה, אמר נהירו דאורייתא סלקא השתא עד רום רקיעא דכרסיא עלאה, לבתר דיסתלק מר מעלמא מאן ינהיר נהירו דאורייתא, ווי לעלמא דישתאר יתום מינך, אבל מלין דמר יתנהירו בעלמא עד דייתי מלפא משיחא, וכדין פתיב (ישעיה יא ט) ומלאה הארץ דעה את יהו"ה וגו'.

מהוק מדבש

נתבייש בהם לעולם הבא, כתב הרב משה זכות נראה לי שמכאן תשובה נצחת למי שאינו מעין בזהר דבוכדיא יכסוף לעלמא דאתי. (דף סח ע"א, ובכיאורינו כרך ו עמ' יב-יג)

אור תורת רבי שמעון בר יוחאי עולה עד הכפא העליון, ודבריו יאמרו בעולם עד ביאת המשיח

ארים ידוי על רישיה רבי אבא ובכה הרים רבי אבא את ידיו על ראשו ובכה, אמר נהירו דאורייתא סלקא השתא עד רום רקיעא דכרסיא עלאה אמר אור התורה עולה עתה עד רום הרקיע של הכפא העליון, לבתר דיסתלק מר מעלמא מאן ינהיר נהירו דאורייתא אחר שיסתלק מר מן העולם מי יאיר את אור התורה, ווי לעלמא דישתאר יתום מינך אוי לעולם שישאר יתום ממך, אבל מלין דמר יתנהירו בעלמא עד דייתי מלפא משיחא אבל דבריו של מר שבספר זהר הקדוש יאירו בעולם עד שיבא מלך המשיח, וכדין פתיב ואז כתוב ומלאה הארץ דעה את ה' וגו' שכל ישראל ישיגו השגות גדולות בסודות התורה.

(דף סח ע"א, ובכיאורינו כרך ו עמ' יג-יד)

אשרינו שזכינו לשמוע הדברים מרבי שמעון בר יוחאי, שלא נבוש בהם בעולם הבא

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, על דא כתיב על זה כתוב יודוך עמים אלהים פרוש פשידוף עמים שהם אלהים היינו השרים העליונים, אחר כך יודוך עמים כלם כל העמים למטה גם כן יודו להקדוש ברוך הוא, (כתב העטרת צבי, בכאן צריך לגרוס דברי הזהר המוכא לעיל דף סז עמוד ב (תחילת אות ב), מדבור המתחיל פתח ואמר יודוך עמים וגו', והיינו דברי רבי שמעון ולא כמו שהגיהו ר' אלעזר פתח ואמר, וכן כתב הגר"א שצריך להיות פתח רבי שמעון ואמר). אתא רבי אלעזר ונשיק ידוי בא רבי אלעזר ונשיק ידי אביו להודות לו על שהשלים את דבריו, בכה רבי אבא ואמר פרחם אב על פנים שרבי שמעון ברחמיו על בנו השלים את דבריו, מאן ירחם על רבי אלעזר לאשלמא מלוי בר רחימו דמר מי ירחם על רבי אלעזר להשלים את דבריו חוץ מאהבתו של מר אליו, זפאה חולקנא דזכינא למשמע מלין אלין קמיה אשרי חלקנו לשמוע דברים אלו לפני רבי שמעון, דלא נכסוף בהו לעלמא דאתי שלא

גְּאֻלוֹת בָּבֶל, יוֹן, וְאֶדוֹם שְׁלֹעֲתִיד, עַל יְדֵי תוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדִּין, רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (תהלים קיא ט) פְּדוּת שְׁלַח לְעֲמֹ צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ, מֵאֵי שְׁנָא בְּכָל שְׁאָר קְרָאֵי דְבִכְלָהוּ תְרִין תִּיבִין מֵאַלְפָּא בֵּיתָא, וּבְהֵאֵי קְרָא וּבְקָרָא דְאַבְתְּרִיהַ תְּלַת תְּלַת [וְכוּ']. הָאֵי לְקַבְּל תְּלַת פּוֹרְקָנִין דִּישְׂרָאֵל, בַּר פּוֹרְקָנָא קְדָמָא, קְרָא אַחְרָא לְקַבְּל תוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים, וְכָלְא תְלִיא בְּהֵאֵי חֲכָמָה.

בְּשִׁנְתַּנְיָר יִתְרוֹ קְדִישׁ שְׁמֵ שְׁמַיִם בְּגוֹיִם, וְנִתְוֹסְפוּ גְרִים

פְּדוּת שְׁלַח לְעֲמֹ, פַּד פְּרִיק קְדָשָׁא בְרִיף הוּא לְיִשְׂרָאֵל מְגָלוֹתָא דְמַצְרַיִם, וְעַבְד לֹון נְסִין וּגְבוּרָן. צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, פַּד אֲתָא יִתְרוֹ וְקַבִּיל לִיה קְדָשָׁא בְרִיף הוּא, וְקָרִיב לִיה לְפוֹלְחָנִיה, וּמִתְמָן אֲתַקְרִיבוּ כָּל אַנּוּן גִּיּוּרִין תְּחוֹת גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָא, מִתְמָן וּלְהֵלָאָה קְדוֹשׁ וְנוֹרָא

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הֵם הַשְּׁלֹשׁ גְּאֻלוֹת, רִאשִׁית חֲכָמָה, הֵינּוּ תוֹרָה. שִׁכֵּל טוֹב, הֵינּוּ נְבִיאִים. תִּהְיֶה עוֹמֶדֶת לְעַד, הֵינּוּ כְּתוּבִים. וְכָלְא תְלִיא בְּהֵאֵי חֲכָמָה וְכָל גְּאֻלוֹת תְּלוּיוֹת בְּחֲכָמָה זֹו שְׂהִיא הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאוֹת חֲכָמָה תְּתָאָה, וְלָכֵן מִתְחִיל פְּסוּק זֹה בַּמְּלוֹת רִאשִׁית חֲכָמָה.

(דף סח ע"א, ובביאורינו כרך ו עמ' טו-טז)

בְּשִׁנְתַּנְיָר יִתְרוֹ קְדִישׁ שְׁמֵ שְׁמַיִם בְּגוֹיִם, וְנִתְוֹסְפוּ גְרִים

וּבְגֻלוֹת מַצְרַיִם נִתְקַיֵּם הַפְּתוּב כִּלּוּ בְּדִרְךְ אַחְרַת, פִּי מַה שְּׁכְּתוּב פְּדוּת שְׁלַח לְעֲמֹ פְּסוּק זֹה נֹאֲמַר עַל הַזְּמַן פַּד פְּרִיק קְדָשָׁא בְרִיף הוּא לְיִשְׂרָאֵל מְגָלוֹתָא דְמַצְרַיִם וְעַבְד לֹון נְסִין וּגְבוּרָן כְּשִׁפְדָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא אֵת יִשְׂרָאֵל מְגָלוֹת מַצְרַיִם וְעֵשָׂה לָהֶם נְסִים וּגְבוּרוֹת. צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ זֹה נֹאֲמַר פַּד אֲתָא יִתְרוֹ וְקַבִּיל לִיה קְדָשָׁא בְרִיף הוּא וְקָרִיב לִיה לְפוֹלְחָנִיה כְּשָׁבָא יִתְרוֹ וְקַבִּיל אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא וְקָרִב אוֹתוֹ לְעַבְדוֹתוֹ, אֲזַ צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּהֵינּוּ בְּרִיתוֹ שְׂהִיה לּוֹ עַם יִשְׂרָאֵל צְוָה שְׂהִיה נִמְסַר לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, פִּי וּמִתְמָן אֲתַקְרִיבוּ כָּל אַנּוּן גִּיּוּרִין תְּחוֹת גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָא מִשְׁם נִתְקַרְבוּ כָּל אוֹתָם הַגְּרִים תְּחוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, פִּי מִי שְׁשִׁמַּע שְׂהַכְפִּיר הַגְּדוֹל יִתְרוֹ נִתְגַּיֵר וְקַבְּלוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא, הִיָּה נוֹשֵׂא קַל וְחָמַר בְּעַצְמוֹ שְׂאֵם הוּא יִתְגַּיֵר בְּוֹדָאֵי יְקַבְּלוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא, מִתְמָן וּלְהֵלָאָה מִשְׁם וְאֵילָף דְּהֵינּוּ עַל יְדֵי הַגְּרִים קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ, דְּהָא פְּדִין אֲתַקְדֵּשׁ שְׂמִיה דְּקְדָשָׁא בְרִיף הוּא פִּי אֲזַ נִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא, דְּהָא יִתְקַדֵּשׁ שְׂמָא קְדִישָׁא פַּד אֲתַבְּר וְאֲתַפְּיָא

גְּאֻלוֹת בָּבֶל, יוֹן, וְאֶדוֹם שְׁלֹעֲתִיד, עַל יְדֵי תוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדִּין פְּדִי לְפָרֵשׁ פְּסוּק זֹה רַבִּי יוֹסִי פֶתַח הַקְּדִים לְפָרֵשׁ מַה שְּׁכְּתוּב פְּדוּת שְׁלַח לְעֲמֹ, צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ וּמִקְשָׁה מֵאֵי שְׁנָא בְּכָל שְׁאָר קְרָאֵי מַה נִּשְׁתַּנָּה פְּסוּק זֹה מִכָּל שְׁאָר הַפְּסוּקִים שְׂבִמְזִמּוֹר זֹה דְּבִכְלָהוּ תְרִין תִּיבִין מֵאַלְפָּא בֵּיתָא שְׂבִכְלָם יֵשׁ רַק שְׁתֵּי תְבוֹת מֵא' ב', כְּגוֹן בְּפְסוּק שְׁלִפְנָיו כְּתוּב סִ'מוֹכִים לְעַד לְעוֹלָם, עֵשׂוֹיִם בְּאֲמַת וְיִשְׂר, וּבְהֵאֵי קְרָא וּבְקָרָא דְאַבְתְּרִיהַ תְּלַת תְּלַת וּבְפְסוּק זֹה וּבְפְסוּק שְׁלֹאֲחֵרִיו יֵשׁ שְׁלֹשׁ אֲוִתִּיּוֹת מֵא' ב' [וְכוּ']. וּמִתְרַץ הָאֵי לְקַבְּל תְּלַת פּוֹרְקָנִין דִּישְׂרָאֵל פְּסוּק זֹה הוּא כְּנִגְד שְׁלֹשׁ גְּאֻלוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִשְׁלֹשׁ גְּלוּיּוֹת בְּכָל יוֹן אֶדוֹם, וְהֵינּוּ פְּדוּת שְׁלַח לְעֲמֹ פְּדִי לְפְדוּתָם מְגָלוֹת בְּכָל עַל יְדֵי עֲזָרָא וְזַרְבְּבָל וְלֹא הִיָּה עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא בְּעַצְמוֹ פִּי אִם עַל יְדֵי שְׁלִיחַ. צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ כְּנִגְד מְלָכוֹת יוֹן שְׂרַצְתָּה לְעַקוֹר אוֹת הַשְּׂפַת וּבְרִית מִיָּלָה, וְצְוָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא שְׂיִשְׁמְרוּ אוֹתָם לְעוֹלָם, וְהַצִּילָם מִיַּד מְלָכוֹת יוֹן פְּדִי שְׂיִוְכְלוּ לְקִיָּמָם. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ כְּנִגְד הַגְּאֻלָּה מְגָלוֹת אֶדוֹם, שְׂאֲזֵ יְהִיה קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ, כְּמוֹ שְׂכְּתוּב (יִסְקָל לֹא כֹג) וְהַתְּגַדְּלִתִּי וְהַתְּקַדְּשִׁתִּי וְנוֹדַעֲתִי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים, בַּר פּוֹרְקָנָא קְדָמָא חוּץ מְגָאָלָה הִרְאִשׁוֹנָה מִמַּצְרַיִם שְׂכָבֵר עֲבָרָה בְּזִמְנוֹ שֶׁל דוֹד, וְדוֹד הִיָּה מִתְנַבֵּא עַל הַגְּאֻלוֹת הַעֲתִידוֹת, קְרָא אַחְרָא לְקַבְּל תוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים פְּסוּק אַחַר שְׂיִשׁ בּוֹ גַּם כֵּן שְׁלֹשׁ א' ב', דְּהֵינּוּ רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה', שִׁכֵּל טוֹב לְכָל עוֹשִׂיהֶם, תִּהְיֶה לְעוֹמֶדֶת לְעַד, הֵם כְּנִגְד תוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים שְׂעַל יְדָם

שמו, דְּהָא כְּדִין אֲתַקְדָּשׁ שְׁמִיה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא יִתְקַדֵּשׁ שְׁמָא קִדְשָׁא, כּד אֲתַבְּר, וְאֲתַכְפִּיֵּא סְטְרָא אַחְרָא, כְּמָה דְּהוּה בִּיתְרו.

יִתְרו שְׁמַע קְרִיעַת יָם סוּף וְנִתְקַרַב לְיִרְאַת ה'

וַיִּשְׁמַע יִתְרו וְגו', וְכִי יִתְרו שְׁמַע וְכָל עַלְמָא לָא שְׁמַעו, וְהָא כְּתִיב (שְׁמוֹת טו יד) שְׁמַעו עַמִּים יִרְגְּזוּן, אֲלֵא כָּל עַלְמָא שְׁמַעו וְלֹא אֲתַבְּרו, וְהָאִי שְׁמַע וְאֲתַבְּר (דָּף סח ע"ב) וְאֲתַכְפִּיֵּא מִקְמִיה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתַקְרַב לְדַחְלִיתִיה.

לֹא לְנִהוּג בְּזִיוֹן בְּשׁוּם נִבְרָא

רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּכַמָּה אֲתַר תְּנִינֵן דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל מָה דְּעֵבֵד לְעֵלְא וְתַתָּא, כְּלָא אִיהו קָשׁוּט וְעוֹבְדָא דְקָשׁוּט, וְלִית לָךְ מְלָה בְּעַלְמָא דְבַעֲי בַר נֶשׁ לְדַחֲיָא לִיה מְנִיה וְלֹאֲנַהֲגָא בִּיה קְלָנָא, דְּהָא כְּלָהו עוֹבְדָא דְקָשׁוּט אֲנוּן, וְכָלֵא אֲצַטְרִיךְ בְּעַלְמָא.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

בְּדַבְרִים הַנִּרְאִים שְׂאִינִם לְצַרְף הָעוֹלָם וְאִפְלוּ בִּסְטְרָא אַחְרָא, שְׂבִנֵי אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁהוּא נִבְרָא לְלֹא צַרְף וְאֲדַרְבָּה מוּטָב הִיָּה שְׂלֵא נִבְרָא, אֲכַל כְּשֶׁנִּדְקַדְקַד בְּמַעֲשָׂיו יִתְבַּרְךְ נְבִין אִיף הַכֹּל הוּא צַרְף לְעוֹלָם, לְכֵן לֹא זָלוּל מִשֶּׁה בְּדַבְרֵי יִתְרו וְקָבַל אֶת דְּבָרָיו כְּמוֹ שְׂפָתוֹב וַיִּשְׁמַע מִשֶּׁה לְקוֹל חוֹתְנֹו וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר, וְזֶה שְׂאֵמַר בְּכַמָּה אֲתַר תְּנִינֵן, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל מָה דְּעֵבֵד לְעֵלְא וְתַתָּא כְּלָא אִיהו קָשׁוּט וְעוֹבְדָא דְקָשׁוּט בְּכַמָּה מְקוּמוֹת לְמַדְנֹו שְׂכַל מָה שְׁעֵשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה וְלַמַּטָּה הַכֹּל הוּא אִמַּת וּמַעֲשָׂיו הֵם אֲמִתִּים שְׂנִבְרָאוּ לְצַרְף הָעוֹלָם וְלֹא נִבְרָאוּ לְשׂוֹא וְלַתְּהוֹ אֲלֵא הֵם הַכְּרִחִיִּים לְתַקוּן הָעוֹלָם, וְלִית לָךְ מְלָה בְּעַלְמָא דְבַעֲי בַר נֶשׁ לְדַחֲיָא לִיה מְנִיה וְלֹאֲנַהֲגָא בִּיה קְלָנָא וְאִין לָךְ דְּבַר בְּעוֹלָם שֶׁהָאָדָם צַרְף לְדַחֲוֹת אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ וְלְנִהוּג בּוֹ בְּזִיוֹן, דְּהָא כְּלָהו עוֹבְדָא דְקָשׁוּט אֲנוּן וְכָלֵא אֲצַטְרִיךְ בְּעַלְמָא כִּי כָּלֵם הֵם פְּעֻלוֹת אֲמִתִּיּוֹת וְהַכֹּל נִצְרָף לְתַקוּן הָעוֹלָם, וְטַעַם הַדְּבַר כִּי הִרִי אִין כַּח לְשׁוּם נִבְרָא לְבְרוּא שׁוּם בְּרִיָּה אֲלֵא הַכֹּל נִבְרָא כַּח הַעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן יֵשׁ שַׂר וְכַח וְצוּרָה לְכָל הַנִּבְרָאִים, וְאִפְלוּ הַגְּרוּעִים הַמְזִיקִים יֵשׁ לָהֶם שַׂרֵשׁ לְמַעְלָה בְּקִדְשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה בְּאֲצִילוֹת, לְכֵן הַמְבַזֶּה אוֹתָם נוֹגַע בְּכַבוֹד עֲלִיּוֹן שְׂבִרְאָם לְצַרְף הָעוֹלָם, וְהַיּוֹדֵעַ סוּד הַנִּבְרָאִים כָּלֵם יוֹדֵעַ צַרְפָּם לְמַעְלָה וְלַמַּטָּה. (דָּף סח ע"ב, וּבְבִיאורֵינוּ כַרְך ו' עַמ' יז)

סְטְרָא אַחְרָא כְּמָה דְּהוּה בִּיתְרו כִּי מִתְקַדֵּשׁ שְׁם הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנִּשְׁבַּר וְנִכְנַע הַסְטְרָא אַחְרָא תַּחַת הַקְדוֹשָׁה, וְהַקְדוֹשָׁה הִיא עֲלִיּוֹנָה וּמִתְרוֹמֶמֶת כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בִּיתְרו (דָּף סח ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כַרְך ו' עַמ' טו)

יִתְרו שְׁמַע קְרִיעַת יָם סוּף וְנִתְקַרַב לְיִרְאַת ה'

(ז) וַיִּשְׁמַע יִתְרו וְגו' מִקְשָׁה וְכִי יִתְרו שְׁמַע וְכָל עַלְמָא לָא שְׁמַעו וְכִי רַק יִתְרו שְׁמַע שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרַע אֶת הַיָּם לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעוֹלָם לֹא שְׁמַעו, וְהָא כְּתִיב שְׁמַעו עַמִּים יִרְגְּזוּן הִרִי שְׂכַל הָעַמִּים שְׁמַעו, וּמִתְרִץ אֲלֵא כָּל עַלְמָא שְׁמַעו וְלֹא אֲתַבְּרו אֲלֵא כָּל הָעַמִּים שְׁמַעו אֲכַל לֹא הוֹעִיל לָהֶם כְּלוּם כִּי לֹא נִשְׁבְּרוּ וְלֹא נִכְנַעו לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָאִי שְׁמַע וְאֲתַבְּר (דָּף סח ע"ב), וְאֲתַכְפִּיֵּא מִקְמִיה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתַקְרַב לְדַחְלִיתִיה וְהוּא שְׁמַע וְנִשְׁבַר וְנִכְנַע מִלְּפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִתְקַרַב לְיִרְאַתוֹ, וְזוֹ הִיא שְׂמִיעָה בְּאִמַּת. (דָּף סח ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כַרְך ו' עַמ' טו)

לֹא לְנִהוּג בְּזִיוֹן בְּשׁוּם נִבְרָא

(ח) רַבִּי אַבָּא אָמַר כָּא הַקְדָּים שְׂאִין רְאוּי לְאָדָם לְזָלוּל

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכתובת:
3022233@gmail.com

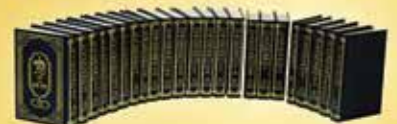
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערוגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)